

İçim Sana Şiir

— imbatça · 03 Nisan 2018

içim sana şiir

bu gecede
kirpiklerimde buz tutmuş haziran
ve gözlerimde gecenin ayazı ağlamaklı

öp düşlerimi kıyısından
üşümesin

dudaklarımda eylül kırıkları
dilimde tel örgüler
nefesim sana sürgün
boğazımda ise yutkunamadığım ölüm

sokak sokak cinnet geçiriyor sessizlik
ve önümde gidemediğim kadar sensizlik

geceler sus
şehir sus
ben sus

gölge kendimden kayıp

bilsen
kaç gemi daha geçti sarhoş denizlerimden
her sefere bir sen gelemeyişlerine hep ben düştüm

şiirlerime diz çökmüş kalemim artık yorgun
ve şiirlerim dönmeyişlerine küs
ki hiç bir şiir yaz(a)madı zaten gelişini
gidişini yazdığı kadar

yarım kalmış bir senfoninin ritminde gibiyim
notalarım yara bere

çığıklarına kilitli olsa da dilim
son nefesini vermiş olsa da kalemim
içim sana şiir bilesin...

ilhanaşıcıhaziranikibinondört